

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317010544
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8317010544.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.03.2019 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. poriadku na podklade odvolania obžalovaného **z r u š u j e v** rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/92/2017 zo dňa 25.10.2017 výrok o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku
obžalovanému P. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D.,

u k l a d á

podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, § 37 písm. m), § 38 ods. 5 Tr. zákona, podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 10 (desať) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona **z r u š u j e v** trestnom rozkaze Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/23/2017 zo dňa 10.03.2017 výrok o treste, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr. zákona, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/92/2017 zo dňa 25.10.2017 bol obžalovaný P. G. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona. na tom skutkovom základe, že

-v čase medzi 19.00 hod. až 20.00 hod. dňa 31.03.2017, v uličke nachádzajúcej sa oproti baru B. v obci J. nad Q., ktorá spája ul. E. s ul. D. počas toho ako P. J. z J. nad Q. vykonával malú potrebu, k nemu najprv zozadu pristúpil, kopol ho do oblasti nôh a chrbta v dôsledku čoho P. J. spadol na zem, chytil ho za opasok a zodvihol ho, prikázal mu dať ruky nad hlavu a hlavu oprieť o stenu vedľajšej budovy, pričom počas útoku kričal „toto je policajná akcia“ následne mu rozkopol nohy, ľavou rukou mu pritlačil hlavu o stenu a pravou rukou mu začal šmátrať v oblasti pravého vrecka nohavíc, kde následne P. J. povedal „dávaj peniaze ty chuju, lebo ti takú pridzigám, že ťa tu zabijem“, v dôsledku čoho P. J. vytiahol z pravého vrecka svojich nohavíc papierové euro bankovky, hodil ich pred P. G. na zem, ktorý peniaze vzal a odišiel s nimi, pričom pri danom útoku nedošlo k zraneniu P. G., čím tak svojím konaním spôsobil P. J. z obce J. nad Q., okres D. škodu v sume 300,00 eur,

a bol mu za to uložený podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, prihliadajúc na § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 5 Tr. zákona, § 46 Tr. zákona, trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súčasne podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku zaviazal obžalovaného na povinnosť zaplatiť náhradu škody poškodenému P. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, J. nad Q., vo výške 300,00 eur.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal obž. P. G. v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti výroku o vine, treste a škode. V písomných dôvodoch uviedol, že nebolo preukázané, že sa stal skutok tak, ako je uvedený v obžalobe, lebo orgány činné v trestnom konaní si nespĺnili povinnosť zabezpečiť ako dôkazy v jeho neprospech tak aj dôkazy v jeho prospech, preto nevykonali všetky dôkazy tak, aby bolo možné vyvodiť nepochybný záver o tom, že spáchal skutok. Poprel, že by sa poškodenému vyhrážal spôsobom, ktorý by v ňom mohol vyvolať akúkoľvek dôvodnú obavu a že by svojím konaním mohol naplniť znaky skutkovej podstaty trestného činu, z ktorého je obžalovaný. Nebola preukázaná objektívna stránka trestného činu, lebo pravdivosť výpovede svedka poškodeného, ako jediného priameho dôkazu, ktorá ho má usvedčiť, bola výslovne spochybnená a následný súhrn nepriamych dôkazov, na ktoré poukazuje prokurátor je možné hodnotiť aj inak a to spôsobom, že tieto nepreukazujú jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností jeho vinu na spáchanom skutku, preto v danom prípade by mala byť použitá zásada „in dubio pro reo“ a spod obžaloby by mal byť oslobodený v plnom rozsahu z dôvodu, že sa nepodarilo preukázať, že skutok spáchal. V rámci celého konania bol usvedčovaný len jedným svedkom poškodeným P. J., ktorý však osobu páchatel'a priamo pri skutku nevidel. Na samotnom mieste, kde sa mal skutok stať, bola tma, nesvietilo tam obecné osvetlenie a poškodený bol celý čas k páchatel'ovi otočený chrbtom. Teda nebolo jednoznačne preukázané, že spáchal skutok, kedy a kde ho presne spáchal, a preto nebolo preukázané ani to, kto spôsobil škodu poškodenému. Napokon aj súdom uložený trest považuje za neprimerane prísny. Pokiaľ však súd dospeje k záveru, že skutok je trestným činom, je možné podľa výsledkov vykonaného dokazovania v rámci trestného konania pristúpiť k zmene právnej kvalifikácie skutku ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. Zdôraznil, že súd pochybil pri ukladaní trestu, ak mu neuložil súhrnný trest podľa § 42 ods. 1, 2 Tr. zák., lebo skutku v žalovanom prípade sa dopustil skôr, ako bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/23/2017 zo dňa 10.03.2017, ktorý mu bol doručený (vyhlásený) až dňa 13.04.2017, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a spolu s uložením súhrnného trestu mu mal súčasne zrušiť citovaný výrok o treste, ktorý mu bol uložený označeným trestným rozkazom. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vo veci rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí z dôvodu, že nebolo preukázané, že skutok spáchal, alebo mu uloží súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu s uložením probačného dohľadu.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné.

V prvom rade odvolací súd preskúmaval procesný postup konajúceho súdu z pohľadu dodržania procesných záruk práva na obhajobu a zistil, že skutočnosti plynúce z obsahu predloženého spisu jeho porušenie nepreukazujú. Obžalovaný totiž mal možnosť vyjadriť sa ku skutku kladenému mu za vinu, ako aj k dôkazom vykonaným na hlavnom pojednávaní, mal možnosť navrhnovať dôkazy a predniesť argumentáciu o svojej nevine tak v záverečnej reči, ako aj v poslednom slove, pričom v konaní bol zastúpený obhajcom, ktorý reálne uplatňoval jeho práva.

Dôkazy, o ktoré konajúci súd opieral svoje zistenia, boli vykonané podľa pravidiel stanovených procesným predpisom. Výsledky zákonne zabezpečenej dôkaznej situácie konajúci súd vyhodnotil v súlade so zásadou stanovenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a logicky vyhodnotil aj vo vzájomných súvislostiach dôkazy, ktoré preukazujú priebeh skutkového deja. S hodnotením dokazovania podrobne

rozvedeným v dôvodoch napadnutého rozsudku sa odvolací súd stotožnil a preto na ne v celom rozsahu odkazuje.

Z pohľadu uplatňovaných odvolacích námietok považuje odvolací súd za potrebné k výroku o vine uviesť nasledovné:

Najsamprv je potrebné zdôrazniť, čo obžalovaný P. G. v odvolacích námietkach opomína, že v rámci výpovede v prípravnom konaní dňa 13.06.2017 hneď v úvode po vyhlásení, že jeho priznanie je slobodné a vážne a nikto ho k tomu nenúti - sa k spáchaniu skutku kladenému mu v uznesení o vznesení obvinenia, ktorého obsah bol v podstate prenesený do obžalobného návrhu a rovnako do skutkovej vety výroku odvolaním napadnutého rozsudku, v celom rozsahu priznal. V zhode s výpoveďou poškodeného Ľuboša Bednára opísal, za akých okolností a akým spôsobom za použitia násilia a verbálnej hrozby, že mu inak ublíži na zdraví, či dokonca ho zabije, prinútil poškodeného vydať mu peňažnú hotovosť v celkovej sume 300 eur. Dokonca doplnil, aby nebol usvedčený z prepadnutia, tak časti peňazí sa zbavil, tým že ich spláchol do WC, čo zodpovedá aj obsahu úradnému záznamu službu konajúcich policajtov na čl. 125-126.

Práve z pohľadu tejto jeho výpovede jeho následná výpoveď na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.10.2017 vyznieva nedôveryhodne, keďže dôvody jej zásadnej zmeny v skutkových okolnostiach preskúmaného prípadu sa ani nepokúsil, napriek snahe konajúceho súd formou doplňujúcich otázok, zrozumiteľným spôsobom vysvetliť, keď tvrdil, že pre osobné problémy doma, po nástupe do výkonu trestu to chcel mať čím skôr za sebou a preto pred vyšetrovateľom klamal, keď sa priznal.

Ani jeho ďalšie tvrdenia nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, lebo ak mal mať v ten večer pri sebe svoju hotovosť cca 126 eur, kde pri zadržaní bol uňho zaistený zostatok hotovosti 96 eur, tak brat C. G., ktorý s ním do baru B. prišiel a spolu s otcom popíjali alkohol, v prípravnom konaní dňa 28.04.2017 na čl. 89 tvrdil, že obžalovaný mohol mať pri sebe 15 eur, lebo sa navzájom pozvali na pivo. Rovnako tvrdenie obžalovaného, že svedok C. C., ktorý je jeho bratrancom, vypovedal proti nemu, lebo nikdy spolu nevychádzali, čoho dôkazom je to, že ho mal usvedčiť vo veci, pre ktorú v čase hlavného pojednávania bol vo výkone trestu, sa nezakladá na pravde, keďže vo veci Okresného súdu Humenné sp. zn. 3 T/23/2017 na čl. 45 - 47 v procesnom postavení svedka po zákonom poučení C. odmietol vypovedať v trestnej veci obv. P. G. a v trestnej veci Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/19/2015 ako svedok nevystupoval, pričom samotný svedok o žiadnom konflikte medzi nimi vedomosť nemá. Faktom zostáva aj skutočnosť, že osoby, ktoré v čase, kedy malo dôjsť k prepadnutiu poškodeného, mali byť spolu s obžalovaným, jeho brat C. G. a jeho otec C. G. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení odmietli vypovedať, pričom posledne menovaný odmietol vypovedať už v prípravnom konaní, a bratranec C. G. sa k samotnému skutku, ale aj k správaniu obžalovaného v bare bližšie vyjadriť nevedel. Uvedené zistenia potom celkovo spochybňujú výpoveď obžalovaného a súčasne jeho argumentáciu predloženú v odvolacích námietkach, že vôbec nebola dokázaná objektívna stránka žalovaného trestného činu.

Naopak, preukázanie objektívnej stránky a teda trestnoprávne relevantného konania obžalovaného v posudzovanom prípade je možné oprieť o pravdivosť výpovede poškodeného P. J., ktorá, až na malé detaily týkajúce sa priebehu a spôsobu napadnutia obžalovaným (oproti doslovnému zneniu skutkovej vety), je v podstatných skutočnostiach dopĺňaná výpoveďami svedkov, ktorí v uvedený večer boli prítomní v čase, kedy poškodený z baru B. odchádzal domov, ale aj keď sa doň po prepadnutí vrátil.

Svedkyňa S. B. potvrdila, že po tom, čo vyplatila poškodenému výhru z automatu v sume cca 60 eur, tento sa rozlúčil a odišiel s tým, že ide domov, pričom v tom čase boli, okrem iného zákazníkmi baru aj obžalovaný s bratom C. a otcom C., a súčasne tam evidovala aj svedkov C. C. a O. E.. Tu je potrebné zvýrazniť, že svedok C. C. dokonca potvrdil, že z baru videl prechádzať tým smerom cez cestu obžalovaného ako išiel aj poškodený. Totižto obžalovaný spolu s bratom C. išli v tom čase vonku na WC, no zjavne sa skôr vrátil C.. Následne všetci menovaní svedkovia zhodne potvrdili, že do baru sa najsamprv vrátil obžalovaný a po nejakej chvíli aj poškodený, ktorý ihneď sa začal sťažovať pri stole, kde sedel C. a E. a to aj pred B., že bol prepadnutý a boli mu odcudzené peniaze v sume 300 eur a že ho prepadol obž. B. G., na ktorého aj ukazoval prstom, preto zavolať políciu. Súčasne poškodený uveriteľným spôsobom vysvetlil, prečo mal v ten večer väčší obnos peňazí, cca 300 eur, keďže bol koniec mesiaca a bola mu vyplatená zostávajúca časť výplaty. Z obsahu na hlavnom pojednávaní oboznámenej zápisnice z miesta činu a k nej vyhotovenej fotodokumentácie, keďže bola vykonaná v nočných hodinách

vyplýva, že v mieste, kde malo dôjsť k lúpežnému prepadu poškodeného, bola dostatočná viditeľnosť na to, aby mohol poškodený z bezprostrednej blízkosti vidieť (pozorovať) tvár a postavu útočníka, za ktorého poškodený bez zmeny počas celého dokazovania opoznal (označil) obžalovaného.

Z hora uvedené zistenia vo svojom súhrne, v danom prípade hodnovernosť produkovaných dôkazov konajúcim súdom potvrdili, a to najmä výpoveď poškodeného P. J., čo v celom rozsahu vyvracia argumentáciu obžalovaného rozvinutú v odvolacích námietkach o pochybnostiach o ustálenom skutkovom stave, a preto bez rozumných pochybností tieto zistenia vedú odvolací súd k záveru, že v posudzovanom prípade sa skutok stal, napĺňa všetky znaky žalovaného trestného činu a jeho páchatelom je obž. P..

Správne zistenému skutkovému stavu potom zodpovedá konajúcim súdom aj správne právne posúdenie konania obžalovaného ako zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, keď obžalovaný jednak použijúc násilie - najsamprv ho skopol, potom ho pritlačil čelom k stene, ale aj hrozbu bezprostredného násillia - vyhrážal sa mu bezprostredne po fyzickom útoku, že pokiaľ mu nedá peniaze, tak ho opäť napadne (mu pridzigá), či dokonca tu zabije, sa zmocnil finančných prostriedkov v sume 300 eur potom, čo mu ich poškodený pod tlakom opísaného konania vydal.

Takto ustálený skutkový stav, ktorý napĺňa všetky obligatórne znaky žalovaného trestného činu nie je možné, ako sa toho domáhal v odvolaní obžalovaný, právne kvalifikovať ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák., čo je tzv. krádež vecí pri sebe, či na sebe, keďže táto predpokladá konanie páchatel'a, ktorým sa tiež zmocní cudzej veci, ale bez použitia násillia, či bezprostrednej hrozby použitia násillia za účelom prekonania odporu poškodeného a zmocnenia sa cudzej veci, kde pre daný prípad zjavne platí opak.

Následne odvolací súd preskúmaval aj výrok o treste, ktorý taktiež namietal obžalovaný a považoval ho za neprimerane prísny.

V rámci výkonu tejto povinnosti odvolací súd zistil, na čo správne poukázal obžalovaný v odvolaní a rovnako v odôvodnení posudzovaného rozsudku aj konajúci súd, že pri vyhlásení rozsudku v posudzovanej veci dňa 25.10.2017 opomenul zohľadniť pri určení druhu a výmery trestu jeho odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/23/2017 zo dňa 10.03.2017, vyhlásený (jeho doručením) až dňa 13.04.2017 pre skutok zo dňa 14.02.2016 právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, 2 písm. e/ Tr. zák., keďže v posudzovanom prípade sa obžalovaný dopustil činu už dňa 31.03.2017, čiže spáchal trestný čin skôr, ako bol v hore označenej veci vyhlásený (doručený dňa 13.04.2017) trestný rozkaz, čo malo za následok, že nebolo prihliadnuté - na tento čin pri ukladaní trestu a to podľa pravidiel pre ukládanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., čím došlo k porušeniu ustanovenia Trestného zákona, čo naplnilo dôvody pre zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por.

Odvolací súd za účelom nápravy uvedeného pochybenia, sám trestný spis, jeho podstatný obsah a konkrétne z jeho obsahu aj trestný rozkaz Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/23/2017 zo dňa 10.03.2017 na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.03.2019 prečítal, čím inak správne zistený skutkový stav v napadnutom rozsudku doplnil a na jeho podklade potom postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci vyhlásil rozsudok, ktorým uložil obž. P. G. trest odňatia slobody, kde po zohľadnení nových okolností podstatných pri určovaní druhu a výmery trestu v súhrne z už okolnosťami zistenými, sprísnil výmeru uloženého trestu obžalovanému oproti výmere trestu uloženého v rozsudku konajúceho súdu.

Odvolací súd pri ukladaní trestu obž. P. G. prihliadal na základné zásady ukládania trestu upravené v ustanovení § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Súčasne pri určení druhu a výmery trestu prihliadal, rovnako ako konajúci súd, na základné kritériá upravené v ust. § 34 ods. 4 Tr. zákona, a teda na spôsob spáchania skutku a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a pŕiťažujúce okolnosti, ale aj na osobu obžalovaného, na jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Pri hodnotení osoby obžalovaného odvolací súd zistil, rovnako ako konajúci súd, že v mieste trvalého bydliska je hodnotený len všeobecne, keďže v byte, kde býval, sú iní užívatelia a v meste sa nezapájal do spoločenského diania. Obžalovaný však už bol trikrát postihnutý v rámci priestupkového konania a dokonca už v roku 2014 a 2016 bol postihnutý za priestupok na úseku občianskeho spolunažívania, lebo fyzicky napadol údermi päste do oblasti hlavy inej osoby (poškodených).

Súčasne platí, ako to správne ustálil aj konajúci súd, že v odpise z registra trestov má obžalovaný doposiaľ šesť záznamov, kde okrem dvoch prípadov majetkovej trestnej činnosti, dominujú odsúdenia pre násilnú trestnú činnosť, pre ktorú mu boli ukladané (resp. v priebehu skúšobnej doby podmienené odsúdenia premenené) tresty odňatia slobody spojené s jeho výkonom.

Uvedené odsúdenia potom v danom prípade napĺňali dôvod pre priznanie príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, a teda, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, za súčasnej neexistencie pohľadujúcich okolností podľa § 36 Tr. zák.

Už spomínaným ostatným odsúdením bol obž. P. G. trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/23/2017 zo dňa 10.03.2017, vyhlásený (jeho doručením) až dňa 13.04.2017, uznaný vinným pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, 2 písm. e/ Tr. zák., a bol mu za to uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa vyššie rozvedených skutkových zistení obžalovaný spáchal žalovaný trestný čin dňa 31.03.2017, čo so zreteľom na jeho posledne označené odsúdenie odôvodňovalo ukladanie súhrnného trestu za zbiehajúcu sa trestnú činnosť podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, keďže tento trestný čin spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin.

S ohľadom na uvedené rovnako ako to uzavrel konajúci súd, aj podľa názoru krajského súdu však rozhodujúcou okolnosťou pri určovaní druhu a výmery trestu u obžalovaného bolo jeho odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/56/2009 zo dňa 25.09.2013, ktorým bol uznaný vinným, okrem iného aj zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Táto okolnosť naplnila dôvod podľa § 38 ods. 5 Tr. zákona pre ukladanie trestu odňatia slobody s úpravou trestnej sadzby tak, že sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, pričom v danom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije, hoci prevláda pomer príťažujúcich okolností.

Ustálená súdna prax dôkaznú situáciu pri súčasnom ukladaní trestu pre zbiehajúcu sa trestnú činnosť podľa § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zákona za použitia sprísňujúcej „asperačnej“ zásady, podľa ktorej ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu, a súčasne pri naplnení dôvodov pre použitie okolnosti podľa § 38 ods. 5 Tr. zákona upravila s tým, že konkrétne rozpätie trestnej sadzby sa určí tak, že najprv sa urobí úprava trestnej sadzby podľa príslušných ustanovení § 38 Tr. zákona a následne sa vykoná úprava takto stanovenej trestnej sadzby podľa režimu § 41 ods. 2 Tr. zákona (pozri bližšie R 32/2009).

Odvolací súd postupujúci podľa uvedeného pravidla preto najsamprv podľa § 38 ods. 5, 8 Tr. zák. základnú trestnú sadzbu najprísnejšie trestného činu (keďže ukladal trest súhrnný podľa pravidiel pre trest úhrnný), ktorý v danom prípade je zločin lúpeže, upravil zvýšením jej dolnej hranice o jednu polovicu na päť rokov a šesť mesiacov, keďže v § 188 ods. 1 Tr. zák. je ustanovená trestná sadzba od troch rokov až do osem rokov, a súčasne podľa ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. upravil hornú hranicu trestnej sadzby osem rokov jej zvýšením o jednu tretinu na desať rokov a osem mesiacov.

Odvolací súd pri takto ustálenej trestnej sadzbe uložil obž. P. G. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 10 (desať) mesiacov.

Takto určený druh trestu a jeho výmeru, vzhľadom na to, že v danom prípade absentovalo odvolanie prokurátora, a odvolací súd konal len na podklade odvolania obžalovaného a bol viazaný zásadou tzv. zákazu k horšiemu upravenej v ust. § 322 ods. 3 Tr. por., a zohľadňujúc pravidlo podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, však považuje odvolací súd za skôr mierny.

Obžalovanému totižto pred uložením trestu v posudzovanom prípade už súdom bol v troch prípadoch ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody, dokonca za rovnorodú násilnú trestnú činnosť, kde výkon týchto trestov zjavne nevedol k jeho náprave, nehovoriac o tom, že žalovaného skutku sa dopustil v čase plynutia skúšobnej doby na 18 mesiacov (pôvodne do 19.5.2017) podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody na podklade uznesenia Okresného súdu Košice 1 sp. zn. 5Pp 68/2015 zo dňa 19.11.2015.

S prihliadnutím na ukládanie súhrnného trestu bolo nevyhnutné riadiť sa aj zásadou stanovenou v § 42 ods. 2 veta prvá Tr. zákona, preto spolu s uloženým súhrnným trestom aj zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/23/2017 zo dňa 10.03.2017, uloženom mu vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr. zákona, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Keďže obžalovaný už bol pred spáchaním posudzovaného trestného činu v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, odvolací súd podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona obžalovaného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V podstate z týchto dôvodov odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. zákona výrok o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku rozhodol vo veci spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.